

8. <https://www.facebook.com/behindtheukrainenews>

9. <https://stelmashow.livejournal.com/92524.html>.

10. Television of special operations. Manipulative technologies in information-analytical programs of Ukrainian television: monitoring, methods of determination and means of counteraction. Recommendations on the principles of open editorial policy of TV channels / Ligachova NL, Chernenko SM, Ivanov VF - К.: Телекритика, 2003. - 266 с.

11. O. Goiman "The value of television in the process of mythologizing the mass consciousness."

12. Rizun VV To the formulation of the scientific problem of the special status of media communications (mass communication) in the system of social communications // [Scientific page of Professor Vladimir Rizun].

13. Lizanchuk VV Psychology of mass media. - Lviv: 2015.- 420 p.

14. Ukrainian press in Ukraine and the world of the XIX-XX centuries: Historical and bibliographic research. Volume 1: 1812-1890 - 2009.

15. <https://www.youtube.com/watch?v=4jzOEU4DNtE>

*Scientific adviser: Lytvynchuk N.B.,
Senior Lecturer*

УДК 37.09:159.92 (043.2)

Євменова О.К.

Національний авіаційний університет, Київ

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ

Головною проблемою ХХІ століття вважається перенасиченість середовища інформацією. Її ми зустрічаємо повсюди – бігборди, листівки, газети, телебачення, інтернет та і просто розмови людей. І проблема скоріш не в її кількості, а в її якості. Нажаль, на сьогоднішній день більше половини інформації або неправдива, або подана в ключі, що вигідний її автору, відповідно викривлена. Врятувати від дезінформації може тільки критичне мислення кожного окремого індивіда.

Під поняттям критичного мислення мають на увазі мислення вищого порядку, яке спирається на інформацію, усвідомлене сприйняття власної інтелектуальної діяльності та діяльності інших, яке сприяє розвитку такої особистісної риси, як креативність, і формує творче мислення, а отже, творчу особистість. Сформовані навички критичного мислення забезпечують прийняття найбільш оптимальних рішень у будь-якій професійній сфері, відкритість новим ідеям і знанням. Критичне мислення необхідне під час розв'язання проблемних завдань, формування висновків, оцінювання та прийняття рішень. [1]

Говорячи про шляхи формування критичного мислення, завжди варто враховувати контекст. Контекст сучасної України – це низький рівень критичного мислення особливо в старшого покоління та дітей, і разом з тим активна

інформаційна війна. Відповідно, сьогодні ми бачимо як старше покоління активно долучається до інформаційного простору, дивлячись новини по телевізору, читаючи новини в газетах, слухаючи чутки від знайомих, останнім часом активно долучаються до перегляду новин в інтернеті. Нажаль, часто все почуте, побачене, прочитане сприймається як абсолютна правда і зовсім не піддається критичному аналізу.

З дітьми також виникають складнощі, бо вік формування критичного мислення – це починаючи з 7 років, відповідно вік молодшого шкільного віку, саме в цей час з'являється здатність до рефлексії. Але доступ до інформації, так звана комп'ютеризація, у сучасних дітей відбувається раніше ніж вони вчаться розмовляти. Так вже в 2 роки дитина здатна дивитись відео ролики та щось з них засвоювати, але критичного мислення в цьому віці ще зовсім нема.

Дивлячись на це підґрунтя можемо запропонувати для нашої країни два шляхи формування критичного мислення: висхідний та низхідний. Найефективніше для сучасної України буде поєднання цих шляхів.

Перш за все розглянемо висхідний шлях: впливати на найменших можна за допомогою тих же відео роликів. Створити мультик в якому герої можуть розповідати про правила безпеки в інтернеті, про критичність сприйняття інформації, що будь яку інформацію треба піддавати сумніву, тощо. Скоріш за все в 3 роки дитина ще не зможе критично проаналізувати інформацію, але основи інформаційної безпеки будуть закладені. В даному віці основна відповідальність за матеріал що сприймається дитиною – лягає на плечі батькам.

Наступним кроком буде вплив на школярів. Так починаючи з першого класу варто ввести в шкільну програму урок медіаграмотності, або зробити це регулярною темою класних годин. На інших предметах перебудувати спосіб подання матеріалу з розповідного на проблемний. Якщо школяр на уроках історії, літератури, етики, тощо - кожен раз буде задавати собі питання: чому ці події відбулись, як саме склались дані поведінкові норми, чому автор посилається до ти чи інших джерел – то і в повсякденному житті ці питання будуть на часі. Безумовно подібну політику потрібно проводити при безпосередньому зацікавленості держави і при залученні вчителів.

Якщо казати про низхідний шлях, то розвиток критичного мислення у старшого покоління може бути реалізований за рахунок гуртків. Зараз набувають популярності танці для тих кому за 40, ліплення, англійська та малювання. На подібному рівні можуть бути реалізовані гуртки медіаграмотності – на них навчатимуть базовому поводженню з технікою: телефоном, планшетом, комп'ютером; розповідатимуть про принципи роботи соціальних мереж і як ними користуватись і додатково про способи і засоби перевірки отриманої інформації. За допомогою останнього пункту якраз і буде досягатись розвиток критичного мислення старшого покоління.

Отже, в умовах інформаційної війни єдиним засобом боротьби з дезінформацією є критичне мислення. Найбільш уразливі верстви населення це діти та люди старшого віку. Для вирішення даної проблеми в нашій країні варто поєднувати висхідний та низхідний шляхи. Залучати до медіа освіти варто починаючи з самих юних користувачів техніки, активну політику впроваджувати

в школах та приділяти достатню увагу у питаннях медіаграмотності старшого покоління.

Список літератури

1. Формування критичного мислення як психолого-педагогічна проблема сучасності // Чуба О., // Педагогіка і психологія професійної освіти. - 2013. - № 3. - С. 202-208.

*Науковий керівник: Кокарева А.М.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 316.014 (043.2)

Забава Ю.Г.

Національний авіаційний університет, м. Київ

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЛЮБОВНИХ ВІДНОСИН

Один з головних феноменів у відносинах між чоловіком і жінкою є любов, яка базується на глибоких і драматичних переживаннях. Не дивлячись на те що, на тему любовних переживань було піднято багато дискусій, наукові дослідження почалися у ХХ столітті.

У різних історичних періодах багатьма філософами і вченими розробляли теорії і підходи до розуміння і зародженню кохання. Філософи Давньої Греції розглядали кохання як деяку непідвласну силу, яка здатна зв'язати одну людину з іншою.

На даному етапі у сучасній науці немає єдиної теоретичної бази щодо любовних переживань яка б давала конкретне уявлення любовного переживання. Однак у роботах З.Фрейда, В.Франкла, К.Хорні та інших, автори описують різноманітні сторони відносин та переживань викликаних коханням.

Про кохання, як про психологічний феномен перший згадував З.Фрейд. Кохання він розглядав з точки зору сексуального потягу, першим об'єктом, якого являється один з батьків. Він вважав, що у момент статевого дозрівання важливо перебороти свою залежність до батьків, налагодити відносини з родичем протилежної статі і направити свої сексуальні потяги до іншого об'єкта кохання.

За О.Кернбергом кохання має складну структуру, яка становить у собі достатню кількість компонентів, наприклад: сексуальний потяг і еротичне бажання [1]. Сексуальне збудження являється головним афектом навколо якого починається сукупність всіх емоційних реакцій. Також до числа компонентів він відносить ніжність, що виражається у піклуванні до свого об'єкта уваги, ідентифікацію та зрілу форму ідеалізації. Якщо казати про структуру любовних переживань, то тут можна виокремити особливий компонент - «пристрасть», за його словами пристрасть підтримує сексуальне бажання, додає емоції і підсилює афекти, які відбуваються в парі тим самим укріплюючи відносини.

К.Хорні розкриваючи феномен «кохання», протиставляє його хворобливому стану, неврозу. Відмінність між двома поняттями у тому що кохання важливо почуття прив'язаності, в той час, як невроз - відчуття спокою